

Student
Journal of
Social **S**ciences

სტუდენტთა უურონალი
სოციალურ მეცნიერებებში

№24, ივნისი, 2023

მეზოვების, როგორც პროფესიის, ფენომენის აღქმა თბილისსა და ქუთაისში მცხოვრები
მეზოვების მაგალითზე

მელანო ბერიძე

სახელმწიფო მართვისა და საჯარო პოლიტიკის სამაგისტრო პროგრამა
სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

E-mail: melanoberidze2000@gmail.com

აბსტრაქტი

საზოგადოებრივი ქუჩების დაგვა და დასუფთავება პროცესია, რომელიც უზრუნველყოფს სუფთა, უსაფრთხო და ნარჩენებისგან თავისუფალი გარემოს შექმნას. როგორც წესი, მას მუნიციპალური ან ადგილობრივი ხელისუფლების ის ორგანოები ახორციელებენ, რომლებიც პასუხისმგებელნი არიან საზოგადოებრივი სივრცეების სისუფთავის შენარჩუნებაზე. ქუჩების დასუფთავების ღონისძიებები თითოეული მუნიციპალიტეტის სპეციფიკური საჭიროებებისა და რეგულაციების მიხედვით განსხვავდება, მაგრამ ისინი ხშირად რამდენიმე მსგავსი ამოცანის შესრულებას მოიცავს. მათ შორის აღსანიშნავია: ქუჩების დალაგება, დასუფთავება; გრაფიტის მოცილება; სანიაღვრე სისტემის განმენდა; ქუჩების მორეცხვა; მეგზოვების მიერ მუნიციპალური ნარჩენების შეგროვება და სპეციალურად გამოყოფილ ადგილას მოთავსება, რომელიც ხელს უწყობს საერთო სისუფთავისა და იერსახის შენარჩუნებას. ზემოთ ჩამოთვლილი ამოცანების უდიდესი ნაწილის შესრულება ადამიანური რესურსის გამოყენებას საჭიროებს. სწორედ ასეთ ადამიანურ ძალას წარმოადგენენ მეგზოვები, რომელთა როლიც ამ საქმიანობის შესრულების პროცესში უდიდესია. ვინაიდან, ქუჩების დასუფთავება გადამწყვეტ როლს ასრულებს სუფთა და ვიზუალურად მიმზიდველი გარემოს შენარჩუნებაში და ასევე ხელს უწყობს ჯანმრთელობის უსაფრთხოებას, მნიშვნელოვანია ამ საქმიანობაში ჩართული ერთ-ერთი მთავარი აქტორების-მეგზოვების დამოკიდებულებების და შეხედულებების გაგება თავიანთი საქმიანობის შესახებ.

წინამდებარე სტატია აანალიზებს საქართველოს ორ რეგიონში, თბილისსა და ქუთაისში მცხოვრები მეგზოვების აღქმებსა და დამოკიდებულებებს თავიანთი საქმიანობის მიმართ.

სტატიის თეორიულ ჩარჩოდ გამოყენებულ იქნა ფენომენოლოგიური მიდგომა, რომელიც ხსნის იმას, თუ როგორ აღიქვამს კონკრეტული სოციალური ჯგუფი, კონკრეტულ ფენომენს და რა შინაარსს დებს მასში. მეთოდოლოგიური თვალსაზრისით, ნაშრომი ეფუძნება თვისებრივ კვლევას, კონკრეტულად, სიღრმისეული ინტერვიუების მეთოდს. კვლევაში მონაწილე რესპონდენტები მიზნობრივად შეირჩნენ თბილისსა და ქუთაისიდან, რათა საქართველოს ორ დიდ ქალაქში მეგზოვთა რაოდენობის გათვალისწინებით, მათი აღქმები და დამოკიდებულებები ყოფილიყო შესწავლილი და გაანალიზებული.

ჩატარებული კვლევა ცხადყოფს, რომ მეგზოვობის, როგორც პროფესიის მიმართ, მეგზოვებს აქვთ განსხვავებული დამოკიდებულებები, რაც განპირობებულია მეგზოვდ მუშაობის მიზეზებთან. კვლევიდან იკვეთება, რომ მეგზოვდ მუშაობის მიზეზები განაპირობებს მეგზოვობის ფენომენთან დაკავშირებით არსებულ განსხვავებულ შეხედულებებს. უფრო კონკრეტულად, იმ რესპონდენტებისთვის, ვისთვისაც მეგზოვდ მუშაობა ფინანსური სარგებლის მიღების წყაროდ ითვლება, მათთვის მეგზოვობის ფენომენი სწორედ იმ საქმიანობად აღიქმება, რაშიც მათ ფულს უხდიან, თუმცა იმ რესპონდენტებისთვის, ვისთვისაც მეგზოვდ მუშაობა სამოქალაქო პასუხისმგებლობადაც ითვლება, მათთვის მეგზოვობის ფენომენი უფრო მეტია, ვიდრე პროფესია.

საკვანძო სიტყვები: მეგობრობა, ფენომენოლოგია, მყარი ნარჩენები, მუნიციპალიტეტი

შესავალი

საქართველოში მეგობრობა საქმიანობას დასუფთავების სამსახური ზედამხედველობს. მეგობრები სპეციალურად მათთვის გამოყოფილი ფორმების, ტექნიკის გამოყენებით უზრუნველყოფენ ქალაქის სისუფთავეს. აღსანიშნავია, რომ მეგობრის, როგორც პროფესიის აღქმა, ქართულ რეალობაში, აზრთა სხვადასხვაობას იწვევს. ზოგიერთისთვის ეს სათაკილო საქმიანობაა, ხოლო ზოგისთვის პირიქით-საამაყოც კი. საინტერესოა, როგორ ესმით და რა ძირითად შინაარსს დებენ თავად მეგობრები საკუთარ საქმიანობაში. საკითხს კიდევ უფრო აქტუალურს ხდის ისიც, რომ მეგობრობის, როგორც პროფესიის, მიმართ მეგობრობა თვითაღქმა მეცნიერულად არაა შესწავლილი, გარდა ერთ-ერთი საფუძვლიანი დაშვებისა, რომ მეგობრები თავიანთ საქმიანობას, ხშირ შემთხვევაში, ფინანსური მდგომარეობის გამო უნდა ასრულებდნენ, რაზეც მათ ისტორიებზე მომზადებული სიუჟეტები მეტყველებს, (ajaratv,2023), კვლევა ძირითადად ორიენტირებული იყო მეგობრობის, როგორც ფენომენის შესწავლაზე- რა ძირითად ემოციებს, შინაარსს და დამოკიდებულებებს დებენ მეგობრები თავიანთ საქმიანობაში, გარდა იმისა, რომ ისინი ამას ფინანსური სარგებლის მიღებისთვის აკეთებენ.

ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, საინტერესოა მეგობრობის, როგორც პროფესიის და მისი ფენომენის სიღრმისეული შესწავლა მეგობრობა თვითაღქმის მაგალითზე, რაზეც ქართულ რეალობაში სამეცნიერო ნაშრომების ნაკლებობაა. ხშირია ქართული მედიასაშუალებების მიერ მომზადებული სიუჟეტები მეგობრობა საქმიანობის, მათ წინაშე მდგარი გამოწვევების, საპროტესტო აქციების და მათ შორის მათი გმირული ქმედებების შესახებაც. (თუ გავიხსენებთ რამდენიმე თვის წინ, ერთ-ერთი მეგობრის- დევი მებურნიშვილის ქმედებას, რომელიც წყალში ჩავარდნილი ბავშვების დასახმარებლად შადრევანში ჩავიდა (formulanews, 2022)), თუმცა, გარდა საქართველოში მოქმედი მედიასაშუალებების მიერ მომზადებული სიუჟეტებისა, ჩვენ ნაკლებად, ან საერთოდ ვერ ვხვდებით სამეცნიერო სტატიებს, მომზადებულს მეგობრობა საქმიანობის აღქმის, მათ წინაშე მდგარი გამოწვევებისა და პრობლემების შესახებ ქართულ რეალობაში. განსხვავებით ქართული რეალობისა, ხშირია უცხოური ლიტერატურა აღნიშნული პროფესიის მქონე ადამიანთა შესახებ, რომელიც ძირითადად ეხება მეგობრობა მოტივების, მათ წინაშე მდგარი გამოწვევების კვლევას.

ქართულ რეალობაში აღნიშნული საკითხის სიღრმისეულად შეუსწავლელობის გამო, გადავწყვიტე მეკვლია თბილისსა და ქუთაისში მცხოვრები მეგობრობა აღქმები, დამოკიდებულებები აღნიშნული საქმიანობის მიმართ- როგორ აფასებენ ისინი მეგობრობას, რასთან ასოცირდება მათთვის ის საქმე, რაშიც ხელფასს იღებენ და როგორია მათი ერთი სამუშაო დღე.

ლიტერატურის მიმოხილვა

აღსანიშნავია, რომ პროფესიის, როგორც ფენომენის, გაგება საკმაოდ კომპლექსურია. როდესაც ადამიანები საუბრობენ კარიერასა და პროფესიაზე ყოველდღიურ ცხოვრებაში, როგორც ჩანს, მათ აქვთ საერთო შეთანხმება იმის შესახებ, თუ რა არის იგი. ყველამ იცის, რა არის პროფესია და კარიერა (კოლინი, 2007). ეს განცხადება იმაზე მეტყველებს, რომ ადამიანებში არსებობს გარკვეული სახის ყოველდღიური ცოდნა, რომელიც მართავს ადამიანის აზრებს ამ ფენომენებზე. მიუხედავად ამისა, პროფესიას და მის განგრძობით პროცესს- კარიერას, ასევე აქვს მრავალი მნიშვნელობა, იმის გათვალისწინებით, რომ ისინი განსხვავებულად არიან გაგებული სხვადასხვა დისციპლინასა და ინსტიტუციურ გარემოში სხვადასხვა მკვლევარს შორის (კოლინი, 2007; კიდი, 2006). აღსანიშნავია ისიც, რომ პროფესიაზე, როგორც თვითრეალიზაციის საშუალებაზე, ხედვა ჰუმანისტურია. იგი განიხილება როგორც ინდივიდუალური ცხოვრების სტრუქტურის კომპონენტი, რომელიც ხედავს პროგნოზირებად გადასვლებს. მაგალითად, სოციალური ფსიქოლოგია მას განიხილავს, როგორც ინდივიდუალურ პასუხს გარე როლის შეტყობინებებზე. სოციოლოგია კი კარიერასა და პროფესიას განიხილავს, როგორც სოციალური როლების განვითარებას სოციალურ წესრიგში, ან როგორც სოციალურ მობილურობას, სადაც ტიტულები მიუთითებენ ადამიანების სოციალურ პოზიციებზე. ეკონომიკური პერსპექტივა აღნიშნულ ფენომენს განიხილავს, როგორც პასუხს საბაზრო ძალებზე; პოლიტიკური მეცნიერება ყურადღებას ამახვილებს პროფესიაზე, როგორც პირადი ინტერესის ამოქმედებაზე; ისტორია კარიერას განიხილავს, როგორც ისტორიული შედეგების კორელაციას; (arthur, hall, & lawrence, 1989b). ამრიგად, კარიერის გაგება და განმარტებები განსხვავდება სხვადასხვა პერსპექტივასა და დისციპლინას შორის. ამასთან, მრავალი მნიშვნელობა სხვადასხვა მიზნისთვის გამოიყენება ადამიანთა განსხვავებულ ჯგუფში, დისციპლინასა და პერსპექტივაში (იხ. მაგ., arthur et al., 1989; collin , 2007; patton & mcMahon, 2006). ეს მიუთითებს იმაზე, რომ არსებობს როგორც კონსენსუსი, ასევე კონფლიქტი იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა იქნას გაგებული პროფესიის ფენომენი. ერთის მხრივ, როგორც ჩანს, ადამიანებს აქვთ საერთო გაგება ფენომენის შესახებ, თუმცა ასევე მნიშვნელოვანია იმის გაგება, თუ როგორ ყალიბდება ყოველდღიური ცოდნა სოციალურად საერთო აზროვნების გზებზე, კომუნიკაციის სხვადასხვა სიმბოლოებთან და კოდებთან ერთად, გარკვეულ ადამიანებში კონტექსტის გათვალისწინებით. ზემოაღნიშნულის გათვალისწინებით, საინტერესოა მეგზოვების, როგორც პროფესიის და მისი ფენომენის სიღრმისეული შესწავლა მეგზოვთა თვითაღქმის მაგალითზე, რაზეც ქართულ რეალობაში სამეცნიერო ნაშრომების ნაკლებობაა.

ქუჩების დამლაგებლების (მეგზოვების) პროფესიული საქმიანობის შესრულების დროს, ჯანმრთელობის საშიშროების არსებობისა და ამ საკითხის აქტუალობის, მეგზოვთა საქმიანობით კმაყოფილებისა და მათ მიმართ საზოგადოების დამოკიდებულებების შესახებ ინფორმაციის მოპოვების მიზნით, საერთაშორისო სამეცნიერო ლიტერატურა ღირებულ ინფორმაციას გვაწვდის.

ეკატერინა მარკოვა (2012), თავის ერთ-ერთ სტატიაში-„ ვინ წმენდს ქუჩას? რატომ არიან ბულგარელი მეგობრები დაუცველები და დასაქმების პრივილეგიებისგან გამოყოფილები?“ აღწერს მეგობრობის ფენომენს, ბულგარელი მეგობრების მაგალითზე. ის, თავის ნაშრომში, სამი ცვლადის (დაბალანაზღაურებადი სამუშაო, დაბალი სოციალური სტატუსი და შედარებით მაღალი სამუშაო კმაყოფილება) კავშირის საფუძველზე ასკვნის, რომ ქუჩების წმენდა დაბალანაზღაურებადი სამუშაოა, რომელსაც დაბალი სოციალური სტატუსის (ბულგარეთში, ძირითადად, ეთნიკური უმცირესობის წარმომადგენელი ბოშები) ადამიანები ასრულებენ, თუმცა, ამის მიუხედავად, მათი სამუშაოსადმი კმაყოფილება შედარებით მაღალია. მკვლევარი, ნაშრომში ამის ძირითად მიზეზად ასახელებს რეალური ალტერნატივების არარსებობას ეკონომიკური კრიზისის პერიოდში. შეზღუდული შესაძლებლობების, დაბალი განათლების დონისა და გაჭირვების გამო, ბულგარეთში, ძირითადად, დაბალი სოციალური სტატუსის და განათლების მქონე ქალების დასაქმება, ნარჩენების შეგროვების სექტორში, მათთვის გამოსავლის პოვნად ითვლება. მარკოვმა სიღრმისეული ინტერვიუს მეთოდის გამოყენებით გამოკითხა 5 მეგობრე, რომლებიც თავიანთი სამუშაოსადმი კმაყოფილებას სხვადასხვა ფაქტორით ხსნიდნენ. მკვლევარი მიდის იმ დასკვნამდე, რომ სტატუსური სამუშაოები ყოველთვის არ არის დაკავშირებული სამუშაოთი კმაყოფილების დაბალ დონესთან. რეალური სამუშაო პირობები სამუშაო კმაყოფილების ერთ-ერთ ნაწილს ქმნის. მეორე ნაწილს კი ქმნის დასაქმებულთა სუბიექტური, ინდივიდუალური აღქმები. სწორედ აქ ვაწყდებით „კმაყოფილების პარადოქსს“, (რატომ აჩვენებენ მეგობრები შედარებით მაღალ სამუშაო კმაყოფილებას, როდესაც მათი შემოსავალი დაბალია, ხოლო საზოგადოება ცუდად განწყობილი), რაც მეგობრობა სუბიექტური აღქმებითაა ნაკარნახევი. (ტომოვა, 1998; osi ანგარიში, 2008).

მეგობრები არიან ადამიანები, რომლებიც დაკავებულნი არიან საზოგადოებრივი ადგილების დასუფთავებით, განსაკუთრებით, ურბანიზებული ქალაქების ტერიტორიაზე. მეგობრობა ცხოვრებისეული გამოცდილების შესახებ გლენი და ვიქტორია, (glennie b. lagura, victoria o, 2018) გვიყვება, რომლებმაც დავაოს რეგიონში (ფილიპინები), ფენომენოლოგიური კვლევის საფუძველზე, შეისწავლეს აქ მცხოვრები მეგობრების შეხედულებები თავიანთი საქმიანობის მიმართ. ამ ფენომენოლოგიური წამოწყების მიზანი იმ მეგობრობა ცხოვრებისეული რეალობების აღწერა იყო, რომლებიც ქალაქის ადგილობრივ თვითმმართველობის ერთეულებში (clgus) მუშაობდნენ. მონაცემთა შეგროვებისას გამოყენებული იქნა სიღრმისეული ინტერვიუ (idi) და ფოკუს ჯგუფის მეთოდები. საკვლევი კითხვები ფორმულირებული იყო შემდეგნაირად:

- როგორია ქუჩების დამსუფთავებლების ცხოვრებისეული გამოცდილება დავაოს რეგიონის ქალაქებში?
- როგორ უმკლავდებიან ისინი მათ ყოველდღიურ გამოწვევებს?

კვლევის შედეგად გამოვლინდა:

- კვლევის პროცესში, სიღრმისეული ინტერვიუს გზით, გამოკითხული 12 მეგობრე ყურადღებას ამახვილებდა სამუშაო პროცესში უსაფრთხოების ზომების არაარსებობასა და ამ კუთხით წარმოქმნილ საფრთხეებზე. უფრო კონკრეტულად, ხშირი იყო დაავადებათა ზრდის შემთხვევები, რომელიც პირდაპირ იყო დაკავშირებული ნარჩენებთან უშუალო კონტაქტით გამოწვეულ გართულებებთან და ინფექციებთან. ასევე, კვლევაში გამოვლინდა მეგობრეთა ავტოკატასტროფის შედეგად გარდაცვალების მაგალითები, რომელსაც თან ახლდა მიზერული კომპენსაცია და არარსებული სარგებელი;
- მეგობრეების მიერ ჯანმრთელობისთვის სარისკო საქმიანობის შესრულების მიუხედავად, კვლევაში იკვეთება, რომ საზოგადოების მხრიდან არ იგრძნობა დაფასება და მათი საქმიანობის პატივისცემა. სწორედ ამიტომ, კვლევაში მონაწილე რესპონდენტებს, სურდათ საზოგადოებისგან აღიარება, პატივისცემა და მოქალაქეთა შორის გარემოსდაცვითი პასუხისმგებლობის კულტივირება;
- მიუხედავად დავოს რეგიონში მცხოვრები მეგობრეების წინაშე არსებული გამოწვევებისა, დაბალი ანაზღაურებისა და მათი საქმიანობის შესასრულებლად განეული რისკებისა, აქ მცხოვრებ მეგობრეებს უყვართ თავიანთი სამუშაო. ისინი ამაცობენ თავიანთი საქმიანობით. მეტიც, საზოგადოების მიერ მათ მიმართ დამამცირებელი მოპყრობა, არ წარმოადგენს მათთვის დაბრკოლებას ცხოვრებისეული კმაყოფილების მისაღწევად. ერთადერთი რამ, რაც მათ აბრკოლებს თავიანთი საქმიანობის უფრო წარმატებით შესრულებაში, არის არასათანადო სამუშაო აღჭურვილობა.

აღნიშნულ კვლევაში, მკვლევრები რესპონდენტების შეხედულებების საფუძველზე, სიღრმისეულად აღწერენ მეგობრეთა საქმიანობის ფენომენს. წინამდებარე კვლევა კი ფოკუსირებული იქნება სწორედ მსგავსი მიდგომის გამოყენებით, მსგავსი ან მისგან განსხვავებული მიგნებების იდენტიფიცირებაზე.

უცხოურ სამეცნიერო ლიტერატურაში მკვლევრები ხშირად საუბრობენ იმაზე, რომ მეგობრეთა დამოკიდებულება მათი სამუშაოს მიმართ შეიძლება განსხვავდებოდეს ინდივიდუალური შეხედულებებისა და გამოცდილების მიხედვით. მიუხედავად იმისა, რომ ძნელია განზოგადდეს ყველა ქუჩის დამლაგებლის დამოკიდებულებები, იკვეთება რამდენიმე საერთო დამოკიდებულება/შეხედულება, რომელიც შეიძლება დაკავშირებული იყოს მათ საქმიანობასთან. რობესი (2016), თავის ერთ-ერთ სტატიაში ყურადღებას ამახვილებს აღნიშნულ საკითხზე და გამოყოფს რამდენიმე დამოკიდებულებას, რაც მეგობრეებს თავიანთი სამუშაოს მიმართ აქვთ. რობესიმ, თავისებრივი კვლევის მონაცემთა შეგროვების ერთ-ერთი მეთოდის, სიღრმისეული ინტერვიუს გამოყენებით მეგობრეებთან ჩატარებული ინტერვიუების საფუძველზე, გამოკვთა მეგობრეობის მიმართ რამდენიმე საერთო შეხედულება. მათ შორის აღსანიშნავია რამდენიმე:

- ქუჩების სისუფთავით სიამაყე- ბევრი ქუჩის დამლაგებელი ამაცობს თავისი როლით, რადგან ისინი ხელს უწყობენ სუფთა და მონესრივებული საჯარო სივრცეების შენარჩუნებას. მათ ესმით მათი

მუშაობის მნიშვნელობა მოქალაქეებისთვის, ბიზნესისა და ვიზიტორებისთვის სასიამოვნო გარემოს შესაქმნელად;

- სერვისი საზოგადოებისთვის- ქუჩის დამლაგებლებს ხშირად აქვთ თავიანთი საზოგადოების მომსახურების ძლიერი გრძნობა. მათ ესმით, რომ მათი მუშაობა ხელს უწყობს სამემობლოს საერთო კეთილდღეობას, ცხოვრების ხარისხის გაუმჯობესებას და საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის ხელშეწყობას. ეს შეხედულება უფრო მეტად კოლექტიური ერთიანობის შეგრძნებებზე ამახვილებს ყურადღებას;
- გარემოსადმი პატივისცემა- კვლევაში მონაწილე ქუჩების დამლაგებლების ნაწილი ძალიან აფასებს გარემოს დაცვას. ისინი თავიანთ სამუშაოს ხედავენ, როგორც შესაძლებლობას, შეინარჩუნონ ქუჩებში სისუფთავე, თავიდან აიცილონ ნარჩენები ბუნებრივი ჰაბიტატების დაბინძურებისგან და წვლილი შეიტანონ უფრო მდგრადი და ეკოლოგიურად მეგობრული საზოგადოების შექმნაში.
- რთული სამუშაო პირობები- ქუჩების დასუფთავება შეიძლება იყოს ფიზიკურად მძიმე და მეგობრების წინაშე შეიძლება დადგეს სხვადასხვა გამოწვევა, როგორცაა, არასასურველი ამინდი, მძიმე აღჭურვილობით მუშაობა და პოტენციურად სახიფათო ნარჩენებთან გამკლავება. ზოგიერთი მეგობრისთვის ეს ასპექტები რთული გადასალახია, ზოგი კი მათ სამუშაოს ნაწილად მიიჩნევს.

სამეცნიერო ლიტერატურა ინტერესდება მეგობრეთა საქმიანობის მიმართ საზოგადოების დამოკიდებულებების გაგებითაც. გარკვეულ საზოგადოებებში ქუჩების დასუფთავება ითვლება დამამცირებელ სამუშაოდ, რადგან ის გულისხმობს სიბინძურეს და ნარჩენებს, რომლებიც, როგორც წესი, ხალხის მიერაა წარმოებული. საბდე და ზოდპეი (2008) აღნიშნავენ, რომ ინდოეთში, ქვეყნის ტრადიციულმა კულტურამ, ქუჩის დამლაგებელთა სტიგმატიზაცია მოახდინა. ინდოეთის კასტურ სისტემაში, ქუჩის დამლაგებლები კატეგორიზებული იყო ინდური საზოგადოების ყველაზე დაბალი რანგის ქვეშ - დალიტები (ვებერი, 2007). ამდენად, ქუჩის დამლაგებლები ქვეყნის სამუშაო ძალის ერთ-ერთი ყველაზე უგულვებელყოფილი სექტორის წარმომადგენლებად ითვლებიან. ღია სივრცის ინსტიტუტის წლიურ ანგარიშში (2008) აღნიშნულია, რომ მოქალაქეები, როგორც წესი, არ აფასებენ იმათ ძალისხმევას, ვინც ხელით წმენდს ქუჩებს. ბევრისთვის უცნობია, რომ მეგობრები მნიშვნელოვან როლს თამაშობენ ჩვენს საზოგადოებაში. ქუჩებიდან ნამსხვრევების ამოღება, მყარი ნარჩენების შეგროვება, ნარჩენების მასალის გადაყრა და გადამუშავება იმ აქტივობების არასრული ჩამონათვალია, რომელსაც ქუჩის დამლაგებლები დიდი დროს ასრულებენ. საბდე და ზოდპეიმ ყურადღება გაამახვილეს ასევე ქუჩის დამლაგებელთა როლზე, როგორც ძალიან მნიშვნელოვანზე. ისინი აღნიშნავენ, რომ განსაკუთრებით დიდი ქალაქებისთვის, უმნიშვნელოვანესია მეგობრეთა საქმიანობა, რადგან მათ გარეშე ჩვენი საზოგადოება შეიძლება გახდეს სანამლაგის, სიკვდილის, ფიზიკური და მორალური ბარბაროსობის მსხვერპლი.

ამდენად, მიმდინარე კვლევის მნიშვნელოვნება იმ ასპექტში ჩანს, რომ საერთაშორისო სამეცნიერო ლიტერატურაში ამ კონკრეტული პროფესიის მქონე ადამიანთა დამოკიდებულებებისა და შეხედულებების კვლევა სიღრმისეულად არ მომხდარა. მიმდინარე კვლევა ცდილობს დაამატოს და შეავსოს ამ მიმართულებით არსებული ცოდნა საქართველოში მცხოვრები მეგობრების შეხედულებების მაგალითზე. გარდა ამისა, კვლევა შეეცდება ახსნას საზოგადოების სტერეოტიპული დამოკიდებულებების და მოსაზრებების მიზეზები მეგობრეთა პროფესიის, როგორც საჯარო პოლიტიკის საკითხის, მიმართ.

მეთოდოლოგია

კვლევა ახდენს მეგობრობის, როგორც ფენომენის სიღრმისეულ შესწავლას მეგობრეთა თვითაღქმის მაგალითზე. კვლევის მიზანს წარმოადგენდა შემესწავლა, რას ნიშნავდა მეგობრედ ყოფნა მეგობრის პერსპექტივიდან- მეგობრის პერსპექტივიდან დანახული მეგობრობის ფენომენი. აღნიშნული თემით დაინტერესების მთავარ მიზეზს წარმოადგენდა საქართველოში სამეცნიერო ლიტერატურის არარსებობა ამ თემაზე და ჩვენს საზოგადოებაში განსხვავებული დამოკიდებულებები მეგობრეთა საქმიანობის მიმართ. კვლევის მიზნის მისაღწევად, დასახულ იქნა კვლევის ამოცანები:

- კვლევის ერთ-ერთ მთავარ ამოცანას წარმოადგენდა, პასუხი გაეცა კითხვას- რას ნიშნავს იყო მეგობრე;
- შესწავლილიყო, ის ძირითადი ინდიკატორები, რომლებიც მეგობრეთა თვითაღქმაში განსხვავებულად ან მსგავსად წარმოადგენს და ხსნის მეგობრობის ფენომენს;

კვლევის კითხვიდან გამომდინარე, მსურდა დამედგინა როგორია თბილისში მცხოვრები მეგობრებისთვის მათი საქმიანობის აღქმა და რას ნიშნავს მათთვის ასრულებდნენ აღნიშნულ საქმეს?

კვლევის სიღრმისეულად შესწავლისათვის, გამოყენებულ იქნა თვისებრივი კვლევის ფენომენოლოგიური მიდგომა. მეგობრეთთან ჩატარდა სიღრმისეული ინტერვიუ ბიოგრაფიულ-ნარატიულ ჭრილში. სიღრმისეული ინტერვიუს გზით, კვლევის მონაწილეებს შესაძლებლობა ჰქონდათ, ესაუბრათ თავიანთ გამოცდილებებზე და გაეზიარებინათ თავიანთი შეხედულებები, აღქმები საკვლევ საკითხთან მიმართებით. კვლევა ჩატარდა თბილისსა და ქუთაისში მცხოვრებ მეგობრეთთან და გამოყენებულ იქნა მიზნობრივი, არაალბათური შერჩევა, რადგან კვლევა ფოკუსირებული იყო საზოგადოების ერთი კონკრეტული სეგმენტის და პროფესიის, საქმიანობასა და მათ თვითაღქმაზე.

აღნიშნული კვლევის ფარგლებში ჩატარდა 8 სიღრმისეული ინტერვიუ თბილისსა და ქუთაისში მცხოვრებ მეგობრეთთან, რომლის ფარგლებშიც კვლევის სუბიექტები, დროში თანმიმდევრულად, ყვებიან ისტორიებს აღნიშნულ თემასთან დაკავშირებით და აფიქსირებენ მათ შეხედულებებს და აღქმებს მეგობრობის, როგორც პროფესიის და ფენომენის მიმართ. უფრო კონკრეტულად, 3

ინტერვიუ ჩატარდა ქუთაისში მცხოვრებ მეგობრებსა და 5 ინტერვიუ თბილისში მცხოვრებ მეგობრებსა.

აღსანიშნავია ის, რომ რესპონდენტები ინტერვიუებში ყვებოდნენ თავიანთ, ინდივიდუალურ ცხოვრებისეულ გამოცდილებას, რაც არ ჰგავდა ერთმანეთს. ამრიგად, ამომწურავი პასუხების მისაღებად საჭირო გახდა, მათ, ინდივიდუალურ, ცხოვრებისეულ გამოცდილებაზე უფრო მეტი სიღრმისეული კითხვების დასმა.

ამდენად, მონაცემთა მოპოვების მეთოდად გამოყენებულ იქნა სიღრმისეული ინტერვიუ და მონაცემები გაანალიზდა ბიოგრაფიულ-ნარატიულ ჭრილში. კვლევა დაეყდრნო თვისებრივი კვლევის ფენომენოლოგიურ მიდგომას და გაანალიზდა მეგობრობის, როგორც ფენომენის, აღქმა მეგობრებთან მაგალითზე.

კვლევის ფარგლებში გამოიკვეთა რამდენიმე ძირითადი თემატური ასპექტი და ამ ასპექტებში გამოვლინდა ძირითადი ტენდენციური შემთხვევები და მიგნებები, რომელიც წარმოდგენილია ინტერვიუების ანალიზის ეტაპზე. ინტერვიუების პროცესში გამოვლენილი მნიშვნელოვანი ციტატებისა და განცხადებების იდენტიფიცირების საშუალებით, ნარატიულად და სტრუქტურულად აღინერა რესპონდენტების ცხოვრებისეული გამოცდილებები. ამასთან, მეგობრობის ფენომენი წარმოდგენილ იქნა კომპოზიციურად, სიტუაციურად და თავად რესპონდენტების ცხოვრებისეულ გამოცდილებებზე დაყრდნობით.

კვლევის შედეგები

კვლევის ფარგლებში გამოიკვეთა რამდენიმე ძირითადი თემატური ასპექტი და ამ ასპექტებში გამოვლინდა ძირითადი ტენდენციური შემთხვევები და მიგნებები, რომელიც წარმოდგენილი იქნება ინტერვიუების ანალიზის ეტაპზე.

მეგობრობის ფენომენის აღქმა მეგობრობის პერსპექტივიდან

კვლევის ერთ-ერთ მნიშვნელოვან თემატურ ასპექტს წამოდგენდა იმის გაგება, თუ რას ნიშნავდა მეგობრობის ფენომენი კვლევაში მონაწილე რესპონდენტებისთვის. აღნიშნული თემატური ასპექტი კვლევის მთავარ კითხვას- რას ნიშნავს მეგობრობის ფენომენი მეგობრობისთვის- სცემს პასუხს. კვლევის ფარგლებში გამოიკვეთა რამდენიმე შეხედულება ამ თემასთან დაკავშირებით. აღსანიშნავია, რომ მეგობრობის ფენომენი შესაძლოა მივიჩნიოთ როგორც სოციალურად კონსტრუირებული, რომელშიც მეგობრობები განსხვავებულ მნიშვნელობებს დებენ. უფრო კონკრეტულად, მეგობრობის თვითაღქმის საფუძველზე ვლინდება, რომ მათ აქვთ განსხვავებული აღქმები, ასოციაციები და შეხედულებები მეგობრობის ფენომენის მიმართ, რომელიც მათივე საუბრიდან გამომდინარე, სოციალური რეალობითა არის განპირობებული. კვლევაში მონაწილე რესპონდენტების უმრავლესობისთვის მეგობრობის ფენომენი არის საზოგადოებაში ბოლომდე ვერგადალახული სტერეოტიპული დამოკიდებულება, რომელიც ადრე მენაგვობასთან იყო

ასოცირებული და ნეგატიურ კონოტაციას შეიცავდა. მათი აზრით, მეგზოვეობა აღარაა სათაკილო საქმე, თუმცა ისინი იმასაც აღნიშნავენ, რომ სხვა პროფესიის (მცხობელი, მიმტანი, მძღოლი, მესხანძრე) ადამიანების საქმიანობის აღწერისგან განსხვავებით, მეგზოვეობის საქმიანობის აღსაწერად და მისი მნიშვნელოვნების საჩვენებლად, კიდევ სხვა სიტყვების დამატებაა საჭირო. ამდენად, სწორედ ამიტომაც, რომ საზოგადოებრივი მესხიერების გამო, მათივე აზრით, დღემდე ამ პროფესიის ადამიანებს, არ აფასებენ და ერიდებიან აქ მუშაობის დანწყებას. მეტიც, რესპონდენტებთან საუბარში იკვეთება, რომ სწორედ საზოგადოებრივი მესხიერების გამო, მეგზოვეობის შრომა გამოყოფდა და განაცალკევებდა მეგზოვეებს ყველა სხვა პროფესიის ადამიანებისგან, რაც იწვევდა მათი შრომის არსის ბოლომდე ვერ გაგებას და მისი მნიშვნელოვნების ვერ გააზრებას.

„მეგზოვეც ისეთივე მნიშვნელოვანი ადამიანია, როგორც მაგალითად, ქალაქს რომ ყავს მესხანძრე, პოლიციელი, მცხობელი, თუმცა ჩვენი საქმიანობის აღსაწერად კიდევ სიტყვების დამატებაა საჭირო, რომ ვთქვათ რაოდენ მნიშვნელოვან საქმეს ვაკეთებთ.

ჩვენ, თუ იმაზე ვიფიქრებთ, რომ სახელმწიფოში, თუ ადგილობრივი თვითმართველობის დონეზე დაფასებული პირობითად მხოლოდ მსახიობი ან მომღერალი გვყავდეს, რაღაცნაირი ქვეყანა ვავხდებით, სრულიად დაცლილი შინაარსისგან. საქმე ისაა, რომ კულისებს მიღმა, ზედაპირის იქით, არიან ადამიანები, რომლებიც არ ჩანან, მაგრამ ძალიან ღირებულ და მნიშვნელოვან საქმეს აკეთებენ და ქალაქი სწორედ ასეთი ადამიანების მხარზეა. შრომა ადამიანს უნდა აკეთილშობილებდეს და არა ყოფდეს-აცალკავებდეს“. (მეგზოვე, ყოფილი პედაგოგი)

მეგზოვეთა მცირე ნაწილი მეგზოვეობის ფენომენს აიგივებს მოქალაქეობასთან და სამოქალაქო პასუხისმგებლობის გააზრებასთან. რესპონდენტთა სწორედ ამ ნაწილისთვის მეგზოვედ მუშაობის მთავარი მიზეზი სამოქალაქო პასუხისმგებლობის გააზრებაა და იმის ჩვენებაა, თუ რა წვლილი შეაქვს მას, საკუთარი საქმით. სწორედ ამ ასპექტში, შეიძლება მივიჩნიოთ, რომ მეგზოვეობას აქვს ამბივალენტური შინაარსი, რომელიც ერთ შემთხვევაში, განპირობებულია საზოგადოებისგან წამოსული აღქმების საფუძველზე დაშენებული წარმოდგენებით, ხოლო მეორე შემთხვევაში, პიროვნული, ინდივიდუალური, პასუხისმგებლობის გააზრების საფუძველზე, მეგზოვეების მიერ, თავიანთი საქმის მიმართ, შექმნილი დამოკიდებულებებით.

კვლევაში გამოიკვეთა ასევე განსხვავებული დამოკიდებულებები და აღქმები მეგზოვეობის ფენომენთან დაკავშირებით. რესპონდენტთა იმ ნაწილისთვის, ვისთვისაც მეგზოვედ მუშაობის მთავარ მიზეზს ფინანსური სისუსტე და გაჭირვება წარმოადგენდა, მათთვის მეგზოვეობა ასოცირდება იმგვარ საქმესთან, რისთვისაც მათ უხდინან. იმ საქმესთან, რომელიც მათთვის არის მხოლოდ და მხოლოდ დამლღელი და ჯანმრთელობისთვის სარისკო.

„ჩემთვის მეგზოვეობა არაფერთანაა დაკავშირებული, ვარდა იმისა, რომ ამ საქმეში ფულს მიხდიან ფიზიკურად დაღლის შემდეგ. არ გვიფასდება რასაც ვაკეთებთ და მგონია, რომ მეგზოვეობა არდაფასებული შრომაა“ (ეთნიკური უმცირესობის წევრი, მეგზოვე)

ამრიგად, აღნიშნული თემატური ასპექტების გამოყოფით განისაზღვრა ის დომინანტური თუ ნაკლებად ტენდენციური მოსაზრებები, შეხედულებები და გამოცდილებები, რომელიც რესპონდენტებს ჰქონდათ ამ თემებთან დაკავშირებით.

ანალიზის შემდეგ თავებში წარმოდგენილია ის თემატური ასპექტები, რომლებიც ავსებენ მეგობრობის ფენომენოლოგიურ დეფინიციას.

მეგობრულ მუშაობის მიზნები

კვლევის ერთ-ერთ თემატურ ასპექტს წარმოადგენდა მეგობრულ მუშაობის მიზნების იდენტიფიცირება- რატომ მუშაობდნენ კვლევაში მონაწილე რესპონდენტები მეგობრულ, რა იყო ამის ძირითადი მიზეზი. აღსანიშნავია, რომ კვლევამ გამოკვეთა მეგობრულ მუშაობის განსხვავებული მიზნები. მათ შორის გამოიკვეთა რამდენიმე ძირითადი მიზეზი. მათ შორის აღსანიშნავია:

- ფინანსური სარგებლის მიღება
- სამოქალაქო პასუხისმგებლობის გააზრება
- სხვა სამსახურით ჩაუნაცვლებადობის ფაქტორი (იგულისხმება ის, რომ კვლევაში მონაწილე რამდენიმე რესპონდენტს სიტუაციურად შეუძლებელი იყო სხვა სამსახურში ემუშავა)

მეგობრულ მუშაობის მიზეზთაგან დომინანტურად გამოიკვეთა ფინანსური მხარე. რესპონდენტების უმრავლესობამ მეგობრულ მუშაობა სწორედ იმის გამო დაიწყო, რომ ფინანსურად ძალიან უჭირდა. კვლევაში მონაწილე რესპონდენტები ისხენებენ ისტორიებს და ყვებიან, რომ ლუკმა-პურის საშოვნელად ყველანაირ შრომას ასრულებდნენ და ასრულებენ ახლაც. მეგობრობა კი მიუხედავად იმისა, რომ მათივე შეფასებით დაბალანაზღაურებადი საქმეა, ისინი ამას მაინც ასრულებენ. სირთულეების და ფიზიკური შრომის მიუხედავად, მზად იყვნენ მეგობრულ ემუშავათ. ამ ასპექტში გამოიკვეთა ისიც, რომ მეგობრულ მუშაობა ერთ-ერთი რესპონდენტისთვის წარმოადგენდა სხვა, უფრო მნიშვნელოვანი, მიზნებისკენ მისაღწევ გზას, რომელიც დაკავშირებულია მისი შრომითვე სწავლის დაფინანსებასთან და ისეთი განათლების მიღებასთან, რაც მისცემდა სხვას მაგალითს იგივე სიტუაციაში.

„ ყველანაირ სამსახურზე ვიყავი თანახმა, ოღონდ ფული მეშოვნა და ოჯახი მერჩინა. ეს თუნდაც მეგობრობა ყოფილიყო. ვითხარით კიდევ, რომ არ მაქვს განათლება მიღებული და ეს ჩემთვის პრობლემაა. მე იმ დროს, ყველანაირ ხელფასზე თანახმა ვიყავი. ნავედი და დავინყე მეგობრულ მუშაობა. სანყისს ეტაპზე ძალიან გამიჭირდა, ხელები მისივდებოდა სიცხეში და ნავვის ხელში დაჭრა მიჭირდა. მაგრამ მერე უკვე შევეგუე და მემარტივა კიდევ ეს საქმე“. (მეგობრულ, ეთნიკური უმცირესობის წევრი)

„ზოგადად ჩემს თავს ვხედავ სხვაგან, თუმცა იმ გზასთან რომ მივიდე, ეს გზა უნდა გავიარო. პირველ რიგში, რომ დავიფინანსო ჩემი სწავლა და სხვებს მივცე ჩემივე შრომითა და პასუხისმგებლობით მაგალითი“ (მეგობრულ, სტუდენტი)

კვლევაში მონაწილე რესპოდენტთა უმცირესობა მეგობრულ მუშაობის მიზნითაღან სამოქალაქო პასუხისმგებლობის გააზრების ფაქტორს გამოკვეთს. მათივე შეფასებით, მეგობრის, ან მსგავსი საქმის, შესრულებას ვერ შეძლებს ადამიანი, თუ მას გააზრებულად არ უნდა ამ საქმის გაკეთება. მეტიც, რესპოდენტები აღნიშნავენ, რომ თუ მეგობრულ ხარ, მაშინ სწორედ იმიტომ ხარ მეგობრულ, რომ გიყვარს შენი ქალაქი, გიყვარს ყოველი ის ქუჩა, რომელსაც ყოველ დღით ალაგებ და გიყვარს ის ადამიანები, რომელთაც ყველაზე ხშირად ხედავ ამ ქუჩებში. წინააღმდეგ შემთხვევაში, მეგობრულ სულ იქნება საკუთარ უკუღმართობაზე დამწუხრებული, გაბრაზებული და ამ ემოციებს შემდეგ უკვე გადაიტანს სხვაზე. ამ ასპექტში გამოიკვეთა ისიც, რომ მეგობრულ მუშაობა, რესპოდენტთა ნაწილისთვის, უპირველეს ყოვლისა, დაკავშირებულია არამხოლოდ პროფესიულ საქმიანობასთან (რაშიც ისინი ანაზღაურებას იღებენ), ასევე სამოქალაქო პასუხისმგებლობასთან, რითაც სხვებისთვის არიან მაგალითი, თუ რა წვლილი შეიძლება შევიტანოთ უკეთესი და სუფთა ქალაქისა თუ ქვეყნის არსებობაში. ამრიგად, გამოიკვეთა, რომ ის რესპოდენტები, რომელთა აღქმებშიც მეგობრულობის ფენომენი დაკავშირებულია მოქალაქეობასთან, სწორედ ისინი ასახელებენ მეგობრულ მუშაობის მიზნითაღან სამოქალაქო პასუხისმგებლობის გააზრების ფაქტორს და ქალაქის სიყვარულს.

„მე ვერ წარმომიდგენია როგორ უნდა იღებდე ნაგავს ხელით, ისე, რომ ქალაქი არ გიყვარდეს. კაბინეტში შეიძლება დაჯდე რაღაც ხელფასის გამო, როცა შესაძლოა იმ საქმის ამრზე არ იყო, თუმცა ამ საქმეს, როცა რამდენიმე საათი, სხვადასხვა სემინარზე, სხვადასხვა ვითარებებში აკეთებ, ამას ვერ გააკეთებ ქალაქის სიყვარულის გარეშე. რა თქმა უნდა არიან მეგობრები, რომლებიც საქმეს ქალაქის სიყვარულის გამო არ აკეთებენ. ისინი შესაძლოა სულ გაღიზიანებული იყვნენ ყველასა და ყველაფერზე. არიან მეგობრები, რომლებმაც თავიანთ საქმეში ვერ დაიჭირეს ვერანაირი დადებითი. საბოლოოდ კი, ვერანაირად ვერ იღებენ იმ შრომით სიამოვნებას, რასაც უნდა იღებდეს ადამიანი. მე, იმ ქალაქს ვასუფთავებ, რომელიც მიყვარს და პლუს ამაში ვიღებ ანაზღაურებას.“ (მეგობრულ, თეატრალურის მსახიობი, ფოტოგრაფი)

მეგობრულ მუშაობის მიზნითაღან ყველაზე ნაკლებად გამოიკვეთა მისი სხვა საქმით ჩაუნაცვლებადობის საკითხი. უფრო კონკრეტულად, კვლევაში მონაწილეობდნენ რესპოდენტები, რომელთათვისაც სხვა საქმის შესრულება გამორიცხული იყო. ეს დაკავშირებული იყო კვლევაში მონაწილე პენსიონერ ქალბატონთან, რომელმაც 25 წელი იმუშავა პედაგოგად და აქტიური ცხოვრების შენარჩუნებისთვის მეგობრულ დაინყო მუშაობა. გამოიკვეთა ასევე უკრაინიდან ჩამოსული რესპოდენტის შემთხვევა ამ ასპექტში. ის აღნიშნავს, რომ როცა საქართველოში ჩამოვიდა ცოლ-შვილთან ერთად მალევე გაიზარა, რომ სამსახურის გარეშე ვერ „ვაიტანდა“ თავს, თუმცა ერთადერთი ალტერნატივა მისთვის მეგობრის მიერ შემოთავაზებული, დასუფთავების სამსახურში მუშაობა იყო. ამასთან, შესაბამისი განათლების არქონის გამო, სხვა, მისთვის უფრო შესაფერის სამსახურს, მისი აზრით, სხვაგან ვერ იშოვიდა.

„15 წლის წინ დავინწყე მეგობრულ მუშაობა, ბებო. თავიდან ძალიან მიჭირდა, საკმაოდ ასაკიანი ვარ ბებო, თქვენც ხომ ამჩნევთ(იცინის). ხალხი ახლაც მეუბნება, რა გავიჭირდა ამხელა ოჯახის პატრონს,

ქუჩაში რომ დგახარო, მაგრამ მე ქუჩას ძალიან შევეგუე. აქტიური ადამიანი ვიყავი იქამდეც, პედაგოგად ვმუშაობდი და არ მინდოდა ჩემი სახლში დაქდომით სხვებს ეფიქრათ, თინა ბებოს აღარათფერი შეუძლიაო. პენსიონერი ვარ და საჯარო სამსახურში, სწავლებას ველარ განვაგრძობდი, ამიტომ აქ დავინყე მუშაობა“. (მეგზოვე, ყოფილი პედაგოგი)

„ დასაწყისში არ იყო ფულის შოვნის სხვა გზა ჩემთვის. ოჯახში შვილი და მეუღლე მელოდებოდა, რომლებიც ომიდან წამოსვლის შემდეგ, კიდევ უფრო იმედგაცრუებულები იყვნენ და მე საკუთარ თავზე ავიღე მთელი პასუხისმგებლობა. ვერ ვიტყვი, რომ ცუდი გადაწყვეტილება მივიღე, თუმცა მგონია, რომ თუ სამუშაო პირობები გაუმჯობესდება, ბევრი დაინწყებს აქ მუშაობას“(მეგზოვე, უკრაინიდან)

ამრიგად, მეგზოვედ მუშაობის მიზეზების იდენტიფიცირებისას, ძირითად მიზეზად გამოვილენდა ფინანსური სარგებლის მიღების ფაქტორი, გაჭირვება და ლუკმა-პურის შოვნის მიზეზი.

მეგზოვის ერთი სამუშაო დღე

კვლევაში მონაწილე რესპონდენტები, სიღრმისეული ინტერვიუების ფარგლებში, ყვებოდნენ თავიანთ ისტორიებს მეგზოვეობასთან დაკავშირებით. მნიშვნელოვან საკითხს, ამ კუთხით, წარმოადგენდა მათი ერთი სამუშაო დღის აღწერა. გამოიკვეთა, რომ რესპონდენტთა მეგზოვედ მუშაობის ერთი სამუშაო დღე, მეტ-ნაკლებად ჰგავს ერთმანეთს და მათივე შეფასებით, წარმოადგენს რუტინას, რომელიც იწყება დილის 7 საათიდან და გრძელდება შუადღის 3 საათამდე. რესპონდენტები დეტალურად და თანმიმდევრულად აღწერენ ერთ სამუშაო დღეს. ისინი, დილით, 7 საათზე, ფორმაში გამოწყობილები, შესაბამისი აღჭურვილობით მათთვის მიცემულ ლოკაციებზე გადიან და იწყებენ ქალაქის დალაგებას მაშინ, როცა თითქმის არავის ღვიძავს. რესპონდენტები ასევე ყვებიან ისტორიებს იმასთან დაკავშირებით, თუ ამინდის ცვლილების გამო, რა ძირითადი გამოწვევების წინაშე დგანან. ისინი წვიმაში, ქარში, პაპანაქება მზეში ალაგებენ ქუჩებს და ეგუებიან იმ ამინდს, რომელიც მათ სეზონის ცვლილებასთან ერთად ხვდებათ.

„დილით 7 საათზე უფრო ადრე ვიღვიძებ და ვემზადები. ვიცვამ ფორმას და გავდივარ გარეთ. ამინდზეა დამოკიდებული იმ დღეს როგორ მდგომარეობაში დავბრუნდები სახლში (სველი, შეცივებული თუ მზისგან დამწვარი). ფორმისა და სამუშაო იარაღის ალების შემდეგ გარეთ ძალიან დილიდან, ასე 7 საათისკენ მზად ვარ დავინყო მუშაობა და ქალაქის დალაგება. მაშინ როცა ყველას ძინავს, ჩვენ უკვე დიდი ხანია გვღვიძავს და მეტიც საქმესაც ვასრულებთ მათ ვაღვიძებამდე. თვითონ სამუშაო პროცესი არის დამლღელი. მთელი დღე ვმოდრაობ და ნაგავს ვაგროვებთ დილიდან. თან ქარიშხალში, წვიმაში, სიყხეში ერთი და იგივე სამუშაო ფორმით ძალიან რთულია ნაგვის აღება და მოგროვება“. (უკრაინელი მეგზოვე)

კვლევაში ამ თემასთან დაკავშირებით, გამოიკვეთა ისიც, რომ ერთ-ერთ რესპონდენტს, რომელიც არის სტუდენტი, დასუფთავების სამსახური შრომის საათებს უმცირებს იმისთვის, რომ სწავლის

პროცესს არ ჩამორჩეს და ლექციები არ გააცდინოს. ამ თვალსაზრისით, მისი, როგორც მეგობრის, ერთი სამუშაო დღე არ ჰგავს სხვებისას. უფრო კონკრეტულად, ის სხვა მეგობრების მსგავსად, დილით, 7 საათზე იწყებს მუშაობას, თუმცა ის არის ნაგვის მემანქანე, რომელიც უშუალოდ ნაგავს კი არ აგროვებს, არამედ ნაგვის ურნებს ათავისუფლებს და ნაგავი გადააქვს შესაბამის ლოკაციაზე. მისი სამუშაოს სპეციფიკად გამომდინარე და დასუფთავების სამსახურის ხელშეწყობით, სამსახურს მალევე ასრულებს და სახლში ბრუნდება, რათა უნივერსიტეტში წასასვლელად მოემზადოს.

„მე შემდეგ დამენცო მუშაობა მაღაზიაში კონსულტანტად, ბანკში ოპერატორად, მაგრამ უარი უნდა მეთქვა ჩემს ოცნებებზე. მეგობრედ მუშაობა იმითმ გადავწყვიტე, რომ მომესწრო ვარჯიში და სწავლა, რადგან ეს არის დილის საათებში და შემდეგ მთელი დღე თავისუფალი ვარ. თავისუფლად ვვარჯიშობ, ვსწავლობ და ეს სამუშაო მე ხელს არანაირად არ მიშლის. თან ამაში ხელს მინცობს ხელმძღვანელობა და მადლობა მათ ამისთვის.“ (მეგობრე, სტუდენტი)

მეგობრების მიერ საზოგადოების დამოკიდებულებათა შეფასება მათივე საქმიანობის მიმართ

კვლევაში ერთ-ერთ ფუნდამენტურად მნიშვნელოვან საკითხს წარმოადგენდა იმის იდენტიფიცირება, თუ რას ფიქრობდა საზოგადოება მეგობრეთა საქმიანობაზე, თავად მეგობრების შეფასებების საფუძველზე. გამოიკვეთა ერთი დომინანტური შეხედულება ამ თემასთან დაკავშირებით. კვლევაში მონაწილე რესპონდენტების უმრავლესობა აღნიშნავდა, რომ საზოგადოების დამოკიდებულება შეიცვალა მეგობრეთა საქმიანობის მიმართ. თუ ადრე, მეგობრედ მუშაობა ძალიან სათაკილო საქმე იყო, ახლა დასუფთავების სამსახურში ვხვდებით სხვადასხვა ასაკისა და განათლების მქონე ადამიანებს/ მეგობრებს. რესპონდენტები იხსენებენ ასევე ძველად, მეგობრების მიმართ საზოგადოების დამოკიდებულებებზე და ადარებენ ამ უკანასკნელს დღეს არსებულ მდგომარეობასთან. ისინი აღნიშნავენ, რომ ძველად მეგობრე ითვლებოდა, როგორც მენაგვე, რომელიც მხოლოდ ჭუჭყთან და ნაგავთან იყო ასოცირებული და მას საზოგადოებაში მიმღებლობა არ ჰქონდა. მეტიც, ისინი იხსენებენ იმასაც, რომ ადრე მეგობრები, საზოგადოების შეფასებით, იყვნენ ყველაზე ღარიბი სოციალური ფენა, რომელთა ჩაცმულობა, სახის მოყვანილობა და ქცევები საზოგადოებისთვის მიუღებელი იყო. დღეს, ასეთი დამოკიდებულება და შეხედულება მეგობრების მიმართ არ არსებობს. მეტიც გაიზარდა მიმღებლობა მათ მიმართ, რის ძირითად მიზეზადაც, მეგობრები ასახელებენ პროფესიის საზოგადოებაში „გათქვამას“ და მის დაუფლებას სხვადასხვა პროფესიის ადამიანში.

„მიუხედავად იმისა, რომ ქუჩაში ნაგავს მოქალაქეები ვყრიან, ძალიან ბევრი გვეგულშემატკივრობს და ეს ჩვენი შრომა სირცხვილად და ბულინგის საგნად აღარ ითვლება. წლების წინ ეს ცოტა მიუღებლად და სათაკილოდაც მიიჩნეოდა. (შენიშვნა: იგულისხმება მეგობრედ მუშაობა). აი, მე მახსოვს, უწინ ისეთი სანაგვე მანქანები დადიოდა და ისეთი ადამიანები ალაგებდნენ ქუჩებს, რომ ამ სამსახურს საზოგადოებაში მიმღებლობა არ ჰქონდა. ეს ადამიანები რალაცნაირად გამოიყურებდნენ და პატივისცემის ნაცვლად, შიშის განცდას უტოვებდნენ ადამიანებს. ახლა უკვე ახალგაზრდებიც

ჩაერთვნენ ამ საქმეში, ჩაერთვნენ სხვადასხვა პროფესიის ადამიანებიც, რომელთაც აქვთ განათლება მიღებული, თუმცა ამ საქმესაც ასრულებენ“. (მეგზოვე, ფოტოგრაფი)

კვლევაში გამოიკვეთა ასევე, თავად მეგზოვეთა სამუშაო პროცესში საზოგადოების დამოკიდებულებებიც. მეგზოვეთა შეფასებით, მათი საქმიანობა არის ერთ-ერთი ძალიან კარგი დაკვირვების საშუალება საზოგადოების შეხედულებათა და დამოკიდებულებათა გასაგებად, როგორც მათ მიმართ, ისე ზოგადად. ქუჩაში, ადამიანები არიან ნამდვილები და ეს მათივე შეფასებით გამოიხატება იმ დამოკიდებულებებში რასაც ისინი ავლენენ, თუნდაც მეგზოვეებთან დამოკიდებულებაში და ამასთან, ნაგვის დაგდებაშიც კი. მათივე შეფასებით, პარადოქსია, როცა მეგზოვეების მიმართ საზოგადოება გამოხატავს ემპათიას, მადლიერების გრძნობას, თუმცა არ ერიდება ქუჩაში ნაგვის დაყრას. სწორედ ამიტომ ქუჩა აშიშვლებს (რესპონდენტთა სიტყვებით რომ ვთქვათ) საზოგადოების ქცევებს და მათ რეალურ ქმედებებს.

„მე როცა, მეგზოვედ დავინყე მუშაობა, ადამიანებზე სულ სხვა წარმოდგენა შემექმნა. უფრო სიღრმეებში, ქვემოთ რომ ჩავედი, დავინახე თუ როგორი ყოფილან ადამიანები რეალურად. როგორები არიან ერთმანეთთან ურთიერთობისას, თუნდაც ქუჩაში, ასევე ცხოველებთან ურთიერთობისას და მათ შორის, ჩვენთან, მეგზოვეებთან ურთიერთობისას. აი, მაგალითად წვიმაში როცა ვდგავართ და ქალაქს ვალაგებთ, ლაბადაში წყალი ჩადის, ამას მოქალაქეებიც ხედავენ და თანავგრძნობასაც გამოხატავენ, თუმცა შესაძლოა მეორე დღეს, ნაკავი ისე დაავდოს ქუჩაში, რომ ვერც კი გაიაზროს“. (მეგზოვე, ფოტოგრაფი, მსახიობი)

მეგზოვეთა ოჯახის წევრების დამოკიდებულებები მეგზოვედ მუშაობასთან დაკავშირებით

კვლევის ერთ-ერთ თემატურ ნაწილს წარმოადგენდა თავად მეგზოვეთა ოჯახის წევრების დამოკიდებულება რესპონდენტების მეგზოვედ მუშაობასთან დაკავშირებით. ინტერვიუების მსვლელობისას, რესპონდენტები აქტიურად ამხვილებდნენ ყურადღებას ოჯახის ფაქტორზეც. ისინი განსაკუთრებით აღნიშნავდნენ, რომ მეგზოვედ მუშაობას სჭირდება მყარი ფსიქოლოგიური მდგომარეობა და ოჯახის მხარდაჭერა. გამოიკვეთა, რომ რესპონდენტების ოჯახის წევრები ცდილობენ მაქსიმალურად შეუნყონ ხელი მათ, სამუშაოს შესასრულებლად და ფიზიკური დატვირთვის ფონზე, კიდევ უფრო არ დათრგუნონ. რესპონდენტები აღნიშნავენ, რომ მათთვისაც უმნიშვნელოვანესია ოჯახის გვერდში დგომა და გამხნეება, რადგან მეგზოვეობა რთული საქმეა, რომელიც ფსიქოლოგიურ სიმყარესაც მოითხოვს. ამ დროს, მნიშვნელოვანია ნებისმიერი ადამიანის და მით უფრო ოჯახის წევრის თითოეული სიტყვა თუ ქმედება. ამ თვალსაზრისით, რესპონდენტები იმასაც აღნიშნავენ, რომ ისევე როგორც ნებისმიერ ადამიანს, ასეთი სამუშაოს შემსრულებელსაც, აუცილებელია ადამიანებმა დაუტოვონ თავისი პირადი სივრცე და ზედმეტად არ ჩაერიონ მასში. მათივე შეფასებით, ოჯახის წევრების როლიც სწორედ აქ ვლინდება. კვლევაში მონაწილე რესპონდენტების უმრავლესობას ოჯახის წევრების მხარდაჭერა ჰქონდა.

„ძალიან პატივისცემით მიიღეს ჩემი გადაწყვეტილება და ოჯახის მხარდაჭერასაც ვგრძნობ. მე ამ საქმის გარდა, (იგულისხმება მეგობრობა), მრჩება დრო ჩემი საყვარელი საქმის გაკეთებისთვის. ოჯახის მხარდაჭერა კი ისაა, რომ როცა მე შუადღით სახლში ვბრუნდები დაღლილი, სეზონის მიხედვით, მაგალითად, მზეში თავი გაქვს განითლებული სიცხისგან, ან თოვლში გაყინული ვბრუნდები სახლში, ოჯახის წევრებს ჩემი ესმით. ის კი არაა, რომ „შემოსვლისას ვალინკები კარებთან დაყარე, ისე ნუ შემოხვალ“, მათ ჩემი ესმით და ხელს მიწყობენ ყველანაირად“. (ფოტოგრაფი, მეგობრე)

აღნიშნული თემატური ასპექტი, წინამდებარე ლიტერატურული მასალის გაცნობისას, არც ერთ უცხოურ კვლევაში არ გამოყოფილა. მეტიც, წინამდებარე კვლევებში არა არის საუბარი ოჯახის როლზე, მეგობრობა საქმიანობის შესრულების ეფექტურობისა თუ არაეფექტურობის ასპექტში. გარდა ამისა, ეს საკითხი იმიტომაცაა მნიშვნელოვანი, რომ კვლევაში მონაწილე რესპონდენტების უმრავლესობამ თავად გაამახვილა ყურადღება ოჯახის როლზე, მათ გვერდში დგომასა და დახმარებაზე და სწორედ ამიტომ გახდა იგი უფრო მეტად ყურადსაღები.

ამრიგად, აღნიშნული თემატური ასპექტები აერთანებს კვლევის მთავარ ფოკუს- მეგობრობის ფენომენის აღქმას მეგობრობა პერსპექტივიდან და სცემს პასუხს კვლევის მთავარ კითხვას- რას ნიშნავს იყო მეგობრე მეგობრობის აზრით. რესპონდენტთა პასუხები და მათი აღქმები აღნიშნულ ფენომენთან დაკავშირებით სხვადასხვა ფაქტორით იყო განპირობებული, რაც ჩამოილია ანალიზის თემატურ ასპექტებში. შეჯამების სახით, შესაძლოა ითქვას, რომ კვლევაში მონაწილე რესპონდენტების აღქმები მეგობრობის ფენომენთან დაკავშირებით არ იყო მკვეთრად უცხო და განსხვავებული შინაარსის მატარებელი, რაც იქამდე, წინა თაობათა აღქმებში არ შეიძლებოდა ყოფილიყო რაიმე ფორმით.

დისკურსის ნაწილში, აღსანიშნავია, რომ მეგობრობის ფენომენის შესწავლა მეგობრობის გამოცდილებების შესწავლის მაგალითზე, ღირებულია რამდენიმე მიმართულებით:

- აღნიშნული თემით დაინტერესება ქმნის მოტივს, რომ საქართველოში ამ მიმართულებით, აკადემიური ცოდნის დაგროვების პერსპექტივა შეიქმნას, რადგან საქართველოში, ფაქტობრივად, ვერ ვნახავთ ამ თემით დაინტერესებული მკვლევრების, არასამთავრობო ორგანიზაციებისა თუ ინტერესთა ჯგუფების მიერ მომზადებულ სტატიებს, ვლოგებს, კვლევებსა თუ კვლევის ანგარიშებს. ვფიქრობ, რომ აღნიშნული თემით დაინტერესების მთავარი მიზეზიდან გამომდინარე, ეს კვლევა და კვლევის მიგნებები თუ გახდება აუდიტორიის გარკვეული ნაწილისთვის ხელმისაწვდომი, ეს უკანასკნელი ძალიან ბევრ რამეზე დააფიქრებთ მათ, გადაწყვეტილებების მიმღებ პირებს და პოლიტიკის შემქმნელებს (policy makers);
- მეგობრობის ფენომენის შესწავლა ქმნის შესაძლებლობას, რომ სხვა, მსგავსი პროფესიის მქონე ადამიანების პროფესიის მიმართ შეხედულებებით დაინტერესდეს ფართო

აუდიტორია. (მაგალითად: მეხანძრეები, მიმტანები, დაცვის თანამშრომლები, რომელთაც გარეთ უნევთ დგომა, ნაგვის მემანქანები და სხვა);

- მეფხოვეთა პროფესიის აღქმის შესწავლა, შესაძლოა დაეხმაროს პოლიტიკის შემქმნელებს და გადანყვეტილების მიმღებ პირებს აღნიშნული საქმიანობის პოპულარიზაციის გაზრდის, მისით დაინტერესების და სამუშაო პირობების გაუმჯობესების (როგორც კვლევიდან იკვეთება, კვლევაში მონაწილე რესპონდენტები ამ საქმიანობის ყველაზე ცუდ მხარედ ასახელებენ ცუდ სამუშაო პირობებს, არასათანადო აღჭურვილობასა და დაბალ ხელფასს) თვალსაზრისით. მეტიც, ეს მეფხოვეთა საქმიანობის მიმართ საზოგადოებაში ღრმად ჩარჩენილი დამოკიდებულებების შეცვლასაც შეუწყობს ხელს და საზოგადოებასა და სამუშაო ძალის ამ სეგმენტს (მეფხოვეტებს) შორის ინტეგრაციასაც გაზრდის.

დასკვნა

მოცემული კვლევა, სამომავლოდ შესაძლოა აღმოჩნდეს მნიშვნელოვანი რესურსი მეფხოვეტების დამოკიდებულებათა და აღქმების შესწავლის მაგალითზე, მეფხოვეტობის ფენომენის არსის გასაგებად.

კვლევის მიზანი იყო მეფხოვეთა დამოკიდებულებებისა და აღქმების იდენტიფიცირება თავიანთი საქმიანობის მიმართ- რას ნიშნავდა მათთვის ყოფილიყვენ მეფხოვეტები.

კვლევის შედეგები გვიჩვენებს, რომ მეფხოვეტებს შორის მეფხოვეტობის ფენომენის აღქმა განსხვავებულია, რაც ძირითადად განპირობებულია მათი სოციალურ-ეკონომიკური მდგომარებითა და განათლების დონით. ეს განსხვავებები თავიანთი პროფესიის მიმართ, ხშირ შემთხვევაში შემოიფარგლება ქალაქის სიყვარულით, ეკონომიკური ფაქტორით, სხვა ალტერნატივის არარსებობით და სხვა. აღსანიშნავია ისიც, რომ მეფხოვეთა მიერ დაგროვებული განსხვავებული სამუშაო გამოცდილებები მათ შეხედულებებს შორის განსხვავების მთავარი მიზეზიცაა, რადგან მათ პირადი გამოცდილებები ალაპარაკებთ, აიძულებთ, ავალდებულებთ ასრულებდნენ ამ საქმეს და ჩართული იყვენ ქალაქის დასუფთავების პროცესში. კვლევის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მიგნება ისიც არის, რომ როცა მეფხოვეტები მეფხოვეტობის ფენომენს განმარტავენ, ისინი ჯერ სამუშაოს შესრულებისას არსებულ პრობლემებზე ამახვილებენ ყურადღებას და შემდეგ ამ სამუშაოს შესრულების მიზეზებს ხსნიან. (რატომ არიან მეფხოვეტები, რატომ არიან ჩართული ამ საქმეში). სწორედ აქ იკვეთება ის პრობლემები, რომელთა მოგვარებაც, მათი დიდი სურვილია. უპირველეს ყოვლისა, ის გამოწვევები, რომლის წინაშეც მეფხოვეტები დგანან და რომელთა იდენტიფიცირებასაც ისინი ახდენენ, შეიძლება მოგვარდეს რამდენიმე ფაქტორის გათვალისწინების გზით. პირველ რიგში, ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ როგორც კერძო, ისე საჯარო უწყებებმა გარემოსდაცვით ერთ-ერთ მთავარ პრეროგატივად გამოაცხადონ მეფხოვეთა კმაყოფილების კვლევა. ვინაიდან, ნარჩენების გატანას და დასუფთავებაში მეფხოვეტები აქტიურად არიან ჩართული, მთელი რიგი ღონისძიებები

უნდა ჩატარდეს მათი დახმარებისა და გაძლიერებისთვის. (შესაძლოა დაიგეგმოს საინფორმაციო შეხვედრები, მეგობრულ მოხმარებით, გარემოს ზრუნვაზე, ქუჩების სისუფთავის შენარჩუნებასა და ნაგვის გადაყრაზე). გარდა ამისა, ვინაიდან მეგობრული ჯანმრთელობისთვის საშიშ საქმიანობას ასრულებენ (ძირითადად ხელით უწევთ ნაგვის შეგროვება), ვფიქრობ, რომ მათ წელიწადში რამდენჯერმე უნდა შეეძლოთ საკუთარი ჯანმრთელობის მდგომარეობის დიაგნოსტიკა და ეს სერვისი მათ უფასოდ უნდა შესთავაზოს სახელწიფომ. ამრიგად, კვლევამ გამოკვეთა მეგობრული წინაშე მდგარი გამოწვევები, რომელთა მოგვარებაზე ფიქრი და შემდეგ ქმედება უმნიშვნელოვანესია ჩვენივე საზოგადოებრივი კეთილდღეობის შესანარჩუნებლად.

ბიბლიოგრაფია

ურილია ლ. (2023) *მეზოვეს ისტორია ქობულეთიდან*, ბოლო ნახვა:27.03.2023
<https://ajaratv.ge/article/111675>

alba(2023) *specialist concepts for street cleaning-keeping the streets free of refuse and hazards*, retrieved
june 1st from:

<https://www.alba.info/en/business-areas/waste-management/local-authorities/street-cleaning/>

babbie, the practice of social research (2010), chapman university. თავი 2, გვ. 32 – 59

collin, a. (1998). new challenges in the study of career. *personnel review*, 27(5), 412-425.

cresswell & cresswell, research design- qualitative, quantitative, and mixed methods approaches (2018),
department of family medicine university of michigan, department of psychology carnegie mellon
university. თავი 9, გვ. 254-277

diagne, n. a. (2019). (rep.). *health, safety and dignity of sanitation workers*. washington, usa: international bank for
reconstruction and development. https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_dialogue/---sector/documents/publication/wcms_728054.pdf

dailiati, s., irawati, i., & marlinda, p. (2020). environmental cleaning control policy: analyzing cleanliness and
gardening control in pekanbaru, indonesia. *iop conference series: earth and environmental science*, 469(1),
012112. <https://doi.org/10.1088/1755-1315/469/1/012112>

formulanews.ge,(2022) *დევი მეზურნიშვილი: სამივე ბავშვი უვონოდ იყო, ორის გამოყვანა შევძელი*,
საღამდეც გამიძლო ორგანიზმმა. ბოლოს ნახვა 02.18.2023

https://formulanews.ge/news/%e1%83%93%e1%83%94%e1%83%95%e1%83%98%e1%83%9b%e1%83%94%e1%83%96%e1%83%a3%e1%83%a0%e1%83%9c%e1%83%98%e1%83%a8%e1%83%95%e1%83%98%e1%83%9a%e1%83%98%e1%83%95%e1%83%94%e1%83%91%e1%83%90%e1%83%95%e1%83%a8%e1%83%95%e1%83%98%e1%83%a3%e1%83%92%e1%83%9d%e1%83%9c%e1%83%9d%e1%83%93%e1%83%98%e1%83%a7%e1%83%9d%e1%83%9d%e1%83%a0%e1%83%98%e1%83%a1%e1%83%92%e1%83%90%e1%83%9b%e1%83%9d%e1%83%a7%e1%83%95%e1%83%90%e1%83%9c%e1%83%90%e1%83%a8%e1%83%94%e1%83%95%e1%83%ab%e1%83%94%e1%83%9a%e1%83%98%e1%83%a1%e1%83%90%e1%83%93%e1%83%90%e1%83%9b%e1%83%93%e1%83%94%e1%83%aa%e1%83%92%e1%83%90%e1%83%9b%e1%83%98%e1%83%ab%e1%83%9a%e1%83%9d%e1%83%9d%e1%83%a0%e1%83%92%e1%83%90%e1%83%9c%e1%83%98%e1%83%96%e1%83%9b%e1%83%9b%e1%83%90/78610?fbclid=iwar3suecpli6awqfxcvwe8j_kp5nocik_b-sbujnqiryjw97ztxytcvqxis

- glenne b. lagura, victoria o. ligan (2018) what is life for job order street sweepers in the city governments of davao region? a phenomenological study. international journal of management excellence, volume 11 no.1. <https://techmindresearch.org/index.php/ijme/article/view/991/607>
- hall, d. t., & chandler, d. e. (2005). psychological success: when the career is a calling. journal of organizational behavior, 26, 155- 176. doi: 10.1002/job.301
- hall, d. t., & mirvis, p. h. (1996). the new protean career: psychological success and the path with a heart. in d. t. hall & associates (eds.), the career is dead: long live the career. a relational approach to careers. (pp. 15-45). san francisco: jossey bass.
- kabir, a., farhana, n., akter, f., jesmin, s., & ali a. (2015). sweeping practices, perceptions and knowledge about occupational safety and health hazards of street sweepers in dhaka city, bangladesh: a qualitative inquiry. retrieved april 6, 2023 from www.ijcmph.com/index.php/ijcmph/article/download/959/828
- markova, e. (2012) *who sweeps the street? why the bulgarian sweepers are vulnerable and privileged to be employed? (qualitative empirical evidences about the phenomenon: low paid job, low social status and relatively high job satisfaction)*, centre for social survey research https://sofia2012qualityofworkconference.files.wordpress.com/2012/09/markova_who-sweeps-the-street.pdf
- mcfarland a, (2018) understanding motivations for gardening using a qualitative general inductive approach https://www.researchgate.net/publication/326049368_understanding_motivations_for_gardening_using_a_qualitative_general_inductive_approach
- minority rights group international, (2023).burakumin (buraku people). retrieved june 1st, 2023 from <https://minorityrights.org/minorities/burakumin-buraku-people/?fbclid=iwar3xwnqbt8eod7hkr084uwshkvaqlup1dxnndz1czwmkowsyq3fym-m6lpi0>
- olson, g. and schober, b. (1992). 'the satisfied poor. development of an interventionoriented theoretical framework to explain satisfaction with a life in poverty'. social indicators research, 28, 173-193.
- open space institute annual report (2008). retrieved april 6, 2023 from <https://www.pca.state.mn.us/sites/default/files/w-sw4-55.pdf>
- pacific northwest pollution prevention resource center (2017).emerging best management practices in storm water: street and surface sweeping to reduce storm water pollution. retrieved april 6, 2023 from <http://www.pprc.org>

- robes, f. (2016). house bill no. 3434 . an act instituting policies for the protection and welfare of cleaning workers such as street sweepers and garbage collectors
- sabde, y., & zodpey,s. (2008).a study of morbidity pattern in street sweepers: a cross-sectional study.retrieved april 6, 2023 from indian journal of community medicine from <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/>
- tomova, i. (1998). ethnic dimensions of poverty in bulgaria. social assessment of bulgaria by the social development team. europe and central asia region. the world bank. available at:
<http://siteresources.worldbank.org/extgldevlearn/resources/ilonatomova.pdf>
- van kampen, v., hoffmeyer, f., seifert, c., brüning, t., & bünge, j. (2020). occupational health hazards of street cleaners – a literature review considering prevention practices at the workplace. *international journal of occupational medicine and environmental health*, 33(6), 701–732.
<https://doi.org/10.13075/ijomeh.1896.01576>
- weber, m. (2007). the religion of india: the sociology of hinduism and buddhism (rev.ed.). munshiram manoharlal publishers pvt. ltd